

Ю. П. Григорчак, здобувач,
Запорізький національний університет

ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Завданням Кодексу України про адміністративні правопорушення є охорона свобод громадян та їхніх прав, конституційного ладу України, власності, прав і законних інтересів установ і організацій, підприємств, встановленого правопорядку, запобігання правопорушенням, зміцнення законності, здійснення заходів виховного впливу у душі додержання норм Конституції і законів України, поваги до честі і гідності, прав інших громадян, а також сумлінного виконання зобов'язань та відповідальності перед суспільством. Таке завдання реалізується під час провадження, в тому числі й під час розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху.

У статті досліджені провадження в справах про адміністративне правопорушення (адміністративно-деліктне провадження) загалом та в сфері безпеки дорожнього руху зокрема й запропоновано власне визначення вказаним дефініціям.

З'ясовано, що провадження у справі про адміністративне правопорушення характеризується стадійністю залежно від виду провадження: загального чи спрощеного. Загальне провадження автор пропонує розглядати в межах таких стадій: 1) порушення справи, 2) адміністративне розслідування, 3) розгляд справи, 4) винесення постанови, 5) перегляд постанови, 6) виконання постанови. Спрощеному провадженню характерні такі стадії: 1) порушення справи про адміністративне правопорушення, 2) розгляд справи та винесення постанови, 3) оскарження та перегляд постанови у справі, 4) виконання постанови.

Значна кількість справ про адміністративні правопорушення в сфері безпеки дорожнього руху розглядається в спрощеному провадженні, адже штраф накладається і стягується на місці вчинення проступку, а протокол не складається.

У випадку, якщо адміністративне правопорушення виявлено у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксованого за допомогою працюючих в автоматичному режимі спеціальних технічних засобів, що мають функції фото-і кінозйомки, відеозапису, та/або порушення правил стоянки, зупинки, паркування транспортних засобів, зафіксованих також у режимі фотозйомки (відеозапису), протокол про адміністративне правопорушення не складається, а постанова у такій справі виноситься за відсутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності.

Ключові слова: провадження, адміністративна відповідальність, безпека дорожнього руху, адміністративне правопорушення, стадії.

Yu. P. Hryhorchak. Proceedings in the case of administrative offenses in the field of traffic safety

The task of the Code of Ukraine on Administrative Offenses is to protect the freedoms of citizens and their rights, the constitutional system of Ukraine, property, rights and legitimate interests of institutions and organizations, enterprises, the established legal order, prevention of offenses, strengthening of legality, implementation of measures of educational influence in the spirit of compliance with the norms of the Constitution and laws of Ukraine, respect for honor and dignity, rights of other citizens, as well as conscientious fulfillment of obligations and responsibilities to society. Such a task is implemented during the proceedings, including during the consideration of cases on administrative offenses in the field of road traffic safety.

The article examines proceedings in administrative offense cases (administrative-delict proceedings) in general and in the field of road safety in particular, and offers its own definition of the specified definitions.

It was found that proceedings in the case of an administrative offense are characterized by stages depending on the type of proceedings: general or simplified. The author proposes to consider the general proceedings within the following stages: 1) initiation of the case, 2) administrative investigation, 3) consideration of the case, 4) issuance of a resolution, 5) revision of the resolution, 6) implementation of the resolution. Simplified proceedings are characterized by the following stages: 1) initiation of a case on an administrative offense, 2) consideration of the case and rendering of a resolution, 3) appeal and revision of the resolution in the case, 4) implementation of the resolution.

A significant number of cases of administrative offenses in the field of traffic safety are considered in a simplified procedure, because the fine is imposed and collected at the place of commission of the offense, and the protocol is not drawn up.

In the event that an administrative offense is detected in the field of ensuring road traffic safety, recorded with the help of special technical means working in automatic mode, which have the functions of photo and film shooting, video recording, and/or violation of the rules of parking, stopping, parking of vehicles, recorded also in the photo (video recording) mode, the protocol on the administrative offense is not drawn up, and the resolution in such a case is issued in the absence of the person who is brought to administrative responsibility.

Key words: proceedings, administrative responsibility, traffic safety, administrative offense, stages.

Постановка проблеми. Порядок провадження в справах про адміністративні проступки в сфері безпеки дорожнього руху характеризується колізійністю та подекуди правовою невизначеністю в правозастосуванні. Постійні дискусії ведуть й вчені-адміністративісти. Указане підтверджує необхідність реформування

законодавства задля покращення стану аварійності на дорогах та зменшення травматизму. У зв'язку з наведеним доцільним вбачається всестороннє наукове дослідження порядку розгляду справ про адміністративні проступки в сфері безпеки дорожнього руху.

Науково-теоретичну основу провадження в справах про адміністративні проступки в сфері безпеки дорожнього руху формують результати дослідницьких пошуків таких учених, як В.Б. Авер'янов, В.М. Бевзенко, Ю.П. Битяк, І.П. Голосніченко, Є.В. Додін, В.В. Доненко, Т.О. Коломоєць, В.К. Колпаков, О.В. Кузьменко, Д.В. Лученко, О.І. Остапенко, М.І. Цуркан, А.М. Школик.

Виклад основного матеріалу. У науці адміністративного права на сьогодні існують різні погляди з приводу визначення поняття «адміністративне провадження». Його прийнято визначати як: 1) систему норм, що регламентують порядок розгляду і вирішення певних однорідних груп управлінських справ; 2) як врегульований нормами права порядок здійснення процесуальних дій, що гарантує законний і об'єктивний розгляд та вирішення індивідуальних адміністративних справ, які об'єднані спільністю предмета; 3) як особливий вид адміністративної діяльності щодо розгляду справ певної категорії на підставі загальних та спеціальних процесуальних норм [1, с. 17].

Провадження в справах про адміністративні правопорушення – це правовий інститут, у межах якого регулюються певні процесуальні адміністративно-деліктні відносини й забезпечується розгляд і вирішення адміністративних справ, а також запобігання адміністративним проступкам. Для провадження характерні такі особливості: воно виникає у зв'язку з вчиненням правопорушення та необхідністю проведення адміністративного розслідування; реалізується лише визначеним колом суб'єктів, особливе місце серед яких займають органи виконавчої влади; процесуальні акти такого провадження володіють певною специфікою; у цьому провадженні реалізуються норми адміністративної відповідальності; вого здійснюється, у більшості випадків, у позасудовому порядку; з усіх видів адміністративного процесу адміністративне провадження найбільш подібне до юрисдикційних проваджень в інших галузях права (наприклад, кримінально-процесуального) [2, с. 211].

Провадження в справах про адміністративні правопорушення (адміністративно-деліктне провадження) – це певна процесуальна діяльність на підставі визначених законодавцем правил щодо встановлення об'єктивної істини у справі про адміністративне правопорушення і прийняття певного рішення згідно чинного законодавства [3, с.17].

Провадження в справах про адміністративні проступки Ю.П. Битяк визначає як низку послідовних дій уповноважених органів чи посадових осіб або інших суб'єктів, які згідно з нормами адміністративного права здійснюють заходи, направлені на притягнення правопорушників до відповідальності та забезпечення виконання ухвалені постанови [4, с. 226].

Отже, провадження в справах про адміністративне правопорушення (адміністративно-деліктне провадження) – це регламентована законом, як правило Кодексом України про адміністративні правопорушення, процесуальна діяльність уповноважених законом суб'єктів щодо розгляду та вирішення справи про адміністративний проступок.

Інтерпретуючи вищезазначені дефініції до теми дослідження, необхідно вказати, що провадження в справах про адміністративні проступки у сфері забезпечення дорожнього руху є різновидом адміністративно-юрисдикційного провадження. Це поняття необхідно визначити як регламентовану нормами адміністративно-процесуального законодавства діяльність уповноважених на те осіб під час виявлення адміністративних правопорушень у сфері експлуатації транспортних засобів та притягнення винуватих осіб до адміністративної відповідальності [5, с. 199].

Адміністративне провадження у справах про порушення правил дорожнього руху за своєю природою є сукупністю певних дій і рішень, які вчиняються або приймаються органами влади або ж посадовими особами, що, наділені певними повноваженнями, необхідними для вирішення індивідуалізованих і конкретизованих адміністративних спорів щодо недотримання обов'язків і вимог, регламентованих правилами дорожнього руху, особою, яка бере безпосередню участь у процесі руху на дорозі, що може бути кваліфіковано як адміністративний проступок [6, с.143].

Провадження в справах про адміністративні правопорушення у сфері експлуатації транспортних засобів є різновидом адміністративного юрисдикційного провадження. Цю дефініцію можна визначити як регламентовану нормами адміністративно-процесуального права діяльність уповноважених суб'єктів при виявленні адміністративних правопорушень в сфері експлуатації транспортних засобів та притягнення винуватих осіб до адміністративної відповідальності [7, с.19].

Справи про адміністративні проступки на автомобільному транспорті можна виділити в самостійне провадження, сутністю якого є комплекс пов'язаних між собою процесуальних дій уповноважених компетентних органів чи їх посадових осіб щодо повного, всебічного, об'єктивного та своєчасного з'ясування обставин справи, а також їх вирішення згідно чинних нормативних приписів [8, с.40].

Отже, провадження в справах про адміністративне правопорушення (адміністративно-деліктне провадження) у сфері безпеки дорожнього руху – це регламентована законом, як правило Кодексом України про адміністративні правопорушення, процесуальна діяльність уповноважених законом суб'єктів щодо розгляду та вирішення справи про адміністративний проступок у сфері безпеки дорожнього руху.

Виділяють два види провадження в справах про адміністративні правопорушення – звичайне та спрощене. Звичайне провадження здійснюється в більшості справ і детально регламентоване чинним законодавством. Воно передбачає складання протоколу про адміністративний проступок, визначає зміст та заповіжні заходи, порядок їх застосування, регламентує права й обов'язки учасників справи, детальний порядок розгляду справ, визначає факти, обставини, що є доказами. Спрощене провадження характеризується мінімумом процесуальних дій. Для прикладу, протокол про адміністративне правопорушення не складається, але у визначених законом випадках, зокрема якщо розмір штрафу не перевищує трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або ж якщо за законом штраф накладається і стягується, а попередження оформлюється на місці вчинення проступку (ст. 258 КУпАП). Спрощене провадження підлягає застосуванню щодо незначної кількості правопорушень. Воно характеризується мінімальною кількістю процесуальних дій та їх оперативністю [9, с. 309]. Варто зазначити, що значна кількість справ про адміністративні правопорушення в сфері безпеки дорожнього руху розглядається в спрощеному провадженні, адже штраф накладається і стягується на місці вчинення проступку, а протокол не складається.

Необхідно додати, що звичайне провадження передбачає вчинення самих різноманітних процесуальних дій під час розгляду та вирішення справ, зокрема допускається застосування примусових заходів забезпечення провадження в справах про адміністративні проступки; попередня кваліфікація протиправних дій; складання протоколу про адміністративне правопорушення; виявлення та встановлення особи правопорушника, а також свідків; збирання та оцінка доказів; надсилання матеріалів справи для розгляду по підвідомчості; розгляд справи про адміністративне правопорушення і вирішення її по суті; виконання постанови у справі. Такі дії розвиваються в часі і характеризуються як послідовна низка пов'язаних між особою процесуальних етапів. Загалом же весь процес розгляду справи складається з певних фаз розвитку, які змінюють одна одну, тобто певних процесуальних стадій [10, с. 227].

З огляду на аналіз нормативного матеріалу, практику діяльності суб'єктів адміністративно-деліктної юрисдикції і наукові дослідження, систему стадій і етапів у адміністративно-деліктному провадженні можна охарактеризувати таким чином [11, 9–45]:

1. Порушення справи: а) встановлюються ознаки проступку; б) здійснюється доставлення правопорушника; в) встановлюється особа правопорушника (прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання та вік); г) прийняття рішення щодо порушення справи; д) оформлення рішення щодо порушення справи.

2. Адміністративне розслідування: а) збирання доказів (пояснення осіб, що ймовірно вчинили проступок і свідків, висновки спеціалістів, показання технічних приладів та ін.); б) з'ясування даних, що характеризують особу правопорушника (попередні протиправні вчинки, сімейний стан і стан здоров'я, місце роботи тощо); в) процесуальне оформлення результатів адміністративного розслідування; г) направлення матеріалів за підвідомчістю.

3. Розгляд справи: а) підготовка справи про адміністративне правопорушення до розгляду; б) заслуховування справи.

4. Винесення постанови: а) ухвалення постанови; б) доведення її до відома.

5. Перегляд постанови: а) оскарження постанови; б) перевірка її законності; в) винесення постанови; г) реалізація постанови.

6. Виконання постанови: а) звернення постанови до виконання; б) безпосереднє її виконання.

Отже, адміністративно-деліктне провадження складається з 6 стадій і 19 етапів.

Порядок притягнення до адміністративної відповідальності водіїв транспортних засобів у сфері порушення правил експлуатації таких засобів і здійснюється в декілька етапів, які формують окремі стадії. Д. Д. Бойко, не конкретизуючи загальне чи спрощене провадження, розглядає чотири таких стадій: порушення справи про адміністративний проступок в галузі забезпечення безпеки дорожнього руху та адміністративне розслідування, розгляд справи про адміністративний проступок, оскарження постанови, виконання постанови [12, с.19].

Так, під час стадії порушення справи про адміністративний проступок в галузі забезпечення безпеки дорожнього руху та адміністративне розслідування необхідно встановити факт вчинення правопорушення та його обставини, дані щодо особи, яка вчинила правопорушення, зібрати та проаналізувати докази (опитування правопорушника, свідків, експертів, проведенням експертизи, зняття показників технічних приладів, що мають функції фото, відеозапису, інші документи), обставини справи, встановити вину, попередня оцінка вчиненому, тобто, здійснюється адміністративне розслідування у справі про адміністративне правопорушення з одночасним процесуальним оформленням результатів розслідування. Процесуальне оформлення результатів розслідування здійснюється шляхом складання протоколу про адміністративне правопорушення, який є підставою для порушення та розгляду справи про адміністративний проступок.

За результатними розгляду справи про адміністративне правопорушення може бути ухвалено такі постанови: про накладення адміністративного стягнення; про застосування заходів впливу; про закриття справи.

Постанову в справі про адміністративний проступок у галузі забезпечення безпеки дорожнього руху може бути оскаржено особою, щодо якої її винесено, а також потерпілим у вищестоящий орган або до суду. За наслідками розгляду скарги може бути прийнято одне з таких рішень: залишення постанови без змін,

скасування постанови та направлення справи на новий розгляд; скасування постанови і закриття справи, змінює стягнення,

Завершальною стадією провадження є виконання постанов в справах про адміністративні проступки. Виконання постанови забезпечує ефективність і досягнення мети адміністративного покарання. Правопорушник має відчутти й усвідомити негативну оцінку щодо його протиправної поведінки, від цього залежить рівень ефективності боротьби з адміністративними проступками, їхнє попередження, успішність виховання громадян у дусі дотримання законів [13, с.20].

Р. Миронюк та С. Миронюк, не виділяючи стадій провадження, зазначають, що загальна процедура передбачає такі дії поліцейського [14, с.216]: виявлення правопорушення та встановлення його складу, кваліфікацію; встановлення особи правопорушника на підставі відповідних документів або за інформаційними базами; складення протоколу про адміністративне правопорушення та фіксація в ньому адміністративного правопорушення; збирання доказів проступку; оформлення справи про адміністративний проступок; направлення її за підвідомчістю; розгляду справи; винесення рішення; супроводження під час розгляду справи в суді шляхом надання додаткових даних та матеріалів, забезпечення; забезпечення виконання судового рішення про застосування адміністративного стягнення у вигляді адміністративного арешту [15, с.216].

Отже, система стадій і етапів у адміністративно-деліктному загальному провадженні пропонуємо виділяти наступним чином.

1. Порушення справи (встановлення ознак та особи правопорушника, прийняття рішення про порушення справи)

2. Адміністративне розслідування (збираються докази, в тому числі відбираються пояснення осіб, яким інкримінується вчинення правопорушення, свідків, висновки спеціалістів, експертів, знімаються показники технічних приладів, з'ясовуються дані, що характеризують особу правопорушника (попередні протиправні вчинки, сімейний стан і стан здоров'я, місце роботи, процесуальне оформлення результатів розслідування – складення протоколу про адміністративне правопорушення, направлення матеріалів сформованої справи для розгляду за підвідомчістю).

3. Розгляд справи: (уповноважений на розгляд справи суб'єкт розглядає справу, досліджує всі докази та оцінює їх безпосередньо).

4. Винесення постанови (уповноважений на розгляд справи суб'єкт ухвалює рішення в справі та доводить його до відома зацікавлених осіб).

5. Перегляд постанови (оскарження та перегляд рішення в справі особами, чиїх інтересів воно стосується, ухвалення рішення за наслідками перегляду та доведення його до відома заінтересованих осіб)

6. Виконання постанови (добровільне виконання, звернення постанови до примусового виконання, безпосереднє виконання).

Інший вид провадження в справах про адміністративні правопорушення є спрощеним та може застосовуватися щодо проступків в сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксованих в автоматичному режимі. Зазначене провадження характеризується мінімальною кількістю процесуальних дій та оперативністю [16, с. 241].

Спрощене провадження в сфері безпеки дорожнього руху реалізовується за таких підстав і за такою процедурою [17, с.217]:

1) Підставою застосування цього виду провадження є виявлення адміністративного правопорушення, зафіксовано в автоматичному режимі, або якщо правопорушення правил зупинки, паркування транспортних засобів, стоянки, зафіксовано в режимі фотозйомки чи відеозапису.

2) У разі, якщо за даними фото-, відеофіксації було виявлено правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху за участі особи, яка вчинила правопорушення, поліцейський виносить відразу постанову та вручає її копію правопорушнику.

3) У випадку, якщо виявлено правопорушення правил дорожнього руху засобами автоматичної фото чи відеофіксації за відсутності порушника, але наявності автомобіля, яким було вчинено це порушення, уповноважений поліцейський розміщує на лобовому склі автомобіля копію постанови про накладення адміністративного стягнення або повідомлення про притягнення до адміністративної відповідальності.

4) У випадку, якщо буде виявлено зазначене правопорушення засобами автоматичної фото чи відеофіксації, якщо відсутній і автомобіль, і порушник, уповноважений працівник поліції за даними Єдиного державного реєстру транспортних засобів, а також у разі необхідності - за даними відповідного реєстру встановлює відповідальну особу, власника чи володільця автомобіля, яким направляється повідомлення про адміністративне правопорушення. В подальшому виноситься постанова про накладення адміністративного стягнення.

5) Завчасне добровільне виконання постанови про накладення адміністративного стягнення передбачає спосіб пільгової сплати штрафу у розмірі 50% [18, с.217].

Варто підкреслити, що відповідно до ст. 258 КУпАП, протокол не складається в спрощеному провадженні в разі вчинення адміністративних правопорушень, передбачених такими статтями у сфері безпеки дорожнього руху: ч.3 ст.109, ст.110, ч.ч.1, 2, 3 ст.114, ст.115, ч.ч.1, 2 ст.116-1, ч.ч.1, 2, 3 ст.116-3, ст.ст. 119, 134, 135, якщо особа не оспорує допущене порушення і адміністративне стягнення, що на неї накладається.

Протокол не складається у разі вчинення адміністративних правопорушень, розгляд яких віднесено до компетенції Національної поліції, адміністративних правопорушень, передбачених ч.2 ст.122-2, ч.ч.2, 3 ст.132-1, ст.132-2 КУпАП, та адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксованих в автоматичному режимі, а також порушень правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксованих у режимі фотозйомки (відеозапису). Протоколи не складаються і в інших випадках, коли відповідно до закону штраф накладається і стягується, а попередження оформлюється на місці вчинення правопорушення.

У вищезазначених випадках уповноваженими посадовими особами на місці вчинення проступку виноситься постанова у зазначеній справі про адміністративне правопорушення або залишається повідомлення про притягнення до адміністративної відповідальності за порушення певних правил дорожнього руху, а саме: стоянки, зупинки, паркування транспортних засобів у випадку їх фіксації у режимі фотозйомки чи відеозапису, крім випадків фіксації правопорушень у сфері убезпечення дорожнього руху в автоматичному режимі.

У випадку, якщо адміністративне правопорушення виявлено у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксованого за допомогою працюючих в автоматичному режимі спеціальних технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, та/або порушення правил стоянки, зупинки, паркування транспортних засобів, зафіксованих також у режимі фотозйомки (відеозапису), протокол про адміністративне правопорушення не складається, а постанова у такій справі виноситься за відсутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності. Копія зазначеної постанови та інших матеріалів, зафіксованих за допомогою технічних засобів, працюючих в автоматичному режимі та які мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, надсилаються конкретній особі, яка притягається до адміністративної відповідальності, протягом п'ятнадцяти днів з дня її винесення.

Отже, схиляємося до думки, що спрощеному провадженню характерні такі стадії: 1) порушення справи про адміністративне правопорушення (виявлення правопорушення, встановлення ознак правопорушення, прийняття рішення про порушення справи); 2) розгляд справи та винесення постанови (встановлення особи, зібрання доказів, винесення рішення в справі); 3) оскарження та перегляд постанови у справі (оскарження та перегляд рішення в справі за правилами КУпАП чи КАС України особами, чиїх інтересів воно стосується, ухвалення рішення за наслідками перегляду та доведення його до відома заінтересованих осіб); 4) виконання постанови (добровільне виконання, звернення постанови до примусового виконання, безпосереднє виконання).

На підставі вищенаведеного, можна дійти таких висновків. Провадження в справах про адміністративне правопорушення (адміністративно-деліктне провадження) – це регламентована законом, як правило Кодексом України про адміністративні правопорушення, процесуальна діяльність уповноважених законом суб'єктів щодо розгляду та вирішення справи про адміністративний проступок.

Провадження в справах про адміністративне правопорушення (адміністративно-деліктне провадження) у сфері безпеки дорожнього руху – це регламентована законом, як правило Кодексом України про адміністративні правопорушення, процесуальна діяльність уповноважених законом суб'єктів щодо розгляду та вирішення справи про адміністративний проступок у сфері безпеки дорожнього руху.

Провадження у справі про адміністративне правопорушення характеризується стадійністю залежно від виду провадження: загального чи спрощеного.

Система стадій і етапів у адміністративно-деліктному загальному провадженні пропонуємо виділяти наступним чином.

1. Порушення справи (встановлення ознак та особи правопорушника, прийняття рішення про порушення справи)

2. Адміністративне розслідування (збираються докази, в тому числі відбираються пояснення осіб, яким інкримінується вчинення правопорушення, свідків, висновки спеціалістів, експертів, знімаються показники технічних приладів, з'ясовуються дані, що характеризують особу правопорушника (попередні протиправні вчинки, сімейний стан і стан здоров'я, місце роботи, процесуальне оформлення результатів розслідування – складення протоколу про адміністративне правопорушення, направлення матеріалів сформованої справи для розгляду за підвідомчістю).

3. Розгляд справи: (уповноважений на розгляд справи суб'єкт розглядає справу, досліджує всі докази та оцінює їх безпосередньо).

4. Винесення постанови (уповноважений на розгляд справи суб'єкт ухвалює рішення в справі та доводить його до відома зацікавлених осіб).

5. Перегляд постанови (оскарження та перегляд рішення в справі особами, чиїх інтересів воно стосується, ухвалення рішення за наслідками перегляду та доведення його до відома заінтересованих осіб)

6. Виконання постанови (добровільне виконання, звернення постанови до примусового виконання, безпосереднє виконання).

Спрощеному провадженню характерні такі стадії: 1) порушення справи про адміністративне правопорушення (виявлення правопорушення, встановлення ознак правопорушення, прийняття рішення про порушення справи); 2) розгляд справи та винесення постанови (встановлення особи, зібрання доказів, винесення

рішення в справі); 3) оскарження та перегляд постанови у справі (оскарження та перегляд рішення в справі за правилами КУпАП чи КАС України особами, чиїх інтересів воно стосується, ухвалення рішення за наслідками перегляду та доведення його до відома заінтересованих осіб); 4) виконання постанови (добровільне виконання, звернення постанови до примусового виконання, безпосереднє виконання).

Список використаних джерел:

1. Бойко Д.Д. Провадження в справах про адміністративні порушення правил експлуатації транспортних засобів. *Форум права*. 2014. № 3. С. 16–21.
2. Пайда Ю.Ю. Деякі аспекти правового регулювання провадження у справах про адміністративні правопорушення. *Науковий вісник публічного та приватного права*. Випуск 1, 2020 С. 209-220
3. Колпаков В.К. Адміністративна відповідальність (адміністративно-деліктне право) : навч. посібн. К. : Юрінком Інтер. 2008. 253 с.
4. Битяк О. В. Провадження у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі: Окремі питання. С. 226 - 230. URL: http://lsej.org.ua/12_2021/56.pdf (дата звернення: 29.06.2021).
5. Адміністративна діяльність поліції у питаннях та відповідях : навчальний посібник / за заг. ред. О.М. Бандурки. Харків : ХНУВС, 2017. 242 с.
6. Вегера Ю.В. Сутність, завдання і принципи адміністративного провадження у справах про порушення правил дорожнього руху в Україні. *Прикарпатський юридичний вісник*. Випуск 3 (9). 2015. С. 141-145.
7. Бойко Д. Д. Провадження в справах про адміністративні порушення правил експлуатації транспортних засобів. *Форум права*. 2014. - № 3. - С. 16-21.
8. Божко Є.І. Актуальні проблеми перевезення пасажирів та адміністративна відповідальність за порушення на автомобільному транспорті. *Реформування правової системи в контексті євроінтеграційних процесів* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Суми, 18–19 травня 2017 року. редколегія: проф. А. М. Куліш, М. М. Бурбика, О. М. Резнік. – Суми : Сумський державний університет, 2017. Ч. 2. С. 38-41.
9. Адміністративне право України. Повний курс : підручник / Галуцько В., Діхтієвський П., Кузьменко О., Стеценко С. та ін. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2018. 446 с.
10. Битяк О. В. Провадження у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі: Окремі питання. С. 226 - 230. URL: http://lsej.org.ua/12_2021/56.pdf (дата звернення: 29.06.2021).
11. Колпаков В.К., Черновський О.К., Гордєєв В.В. Порушення правил дорожнього руху: колізійність новел і правове регулювання: монографія. Чернів. нац. ун-т ім. Ю.Федьковича. Чернівці, 2010. – 328 с.
12. Бойко Д. Д. Провадження в справах про адміністративні порушення правил експлуатації транспортних засобів. *Форум права*. 2014. № 3. С. 16-21.
13. Бойко Д. Д. Провадження в справах про адміністративні порушення правил експлуатації транспортних засобів *Форум права*. -2014. - № 3. - С. 16-21.
14. Миронюк Р. В., Миронюк С. А. Особливості застосування поліцейськими заходів адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення та порядку оскарження їх застосування: зарубіжний досвід і впровадження його в Україні // *Police activity in Ukraine and European countries: modern standards and unification options* : Collective monograph. Riga, Latvia : “Baltija Publishing”, 2021. С. 214-239.
15. Миронюк Р. В., Миронюк С. А. Особливості застосування поліцейськими заходів адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення та порядку оскарження їх застосування: зарубіжний досвід і впровадження його в Україні // *Police activity in Ukraine and European countries: modern standards and unification options* : Collective monograph. Riga, Latvia : “Baltija Publishing”, 2021. С. 214-239.
16. Ковалів М.В. Провадження у справах про адміністративні правопорушення. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. 2013. № 3. С. 240–248.
17. Миронюк Р. В., Миронюк С. А. Особливості застосування поліцейськими заходів адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення та порядку оскарження їх застосування: зарубіжний досвід і впровадження його в Україні // *Police activity in Ukraine and European countries: modern standards and unification options* : Collective monograph. Riga, Latvia : “Baltija Publishing”, 2021. С. 214-239.
18. Миронюк Р. В., Миронюк С. А. Особливості застосування поліцейськими заходів адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення та порядку оскарження їх застосування: зарубіжний досвід і впровадження його в Україні // *Police activity in Ukraine and European countries: modern standards and unification options* : Collective monograph. Riga, Latvia : “Baltija Publishing”, 2021. С. 214-239.